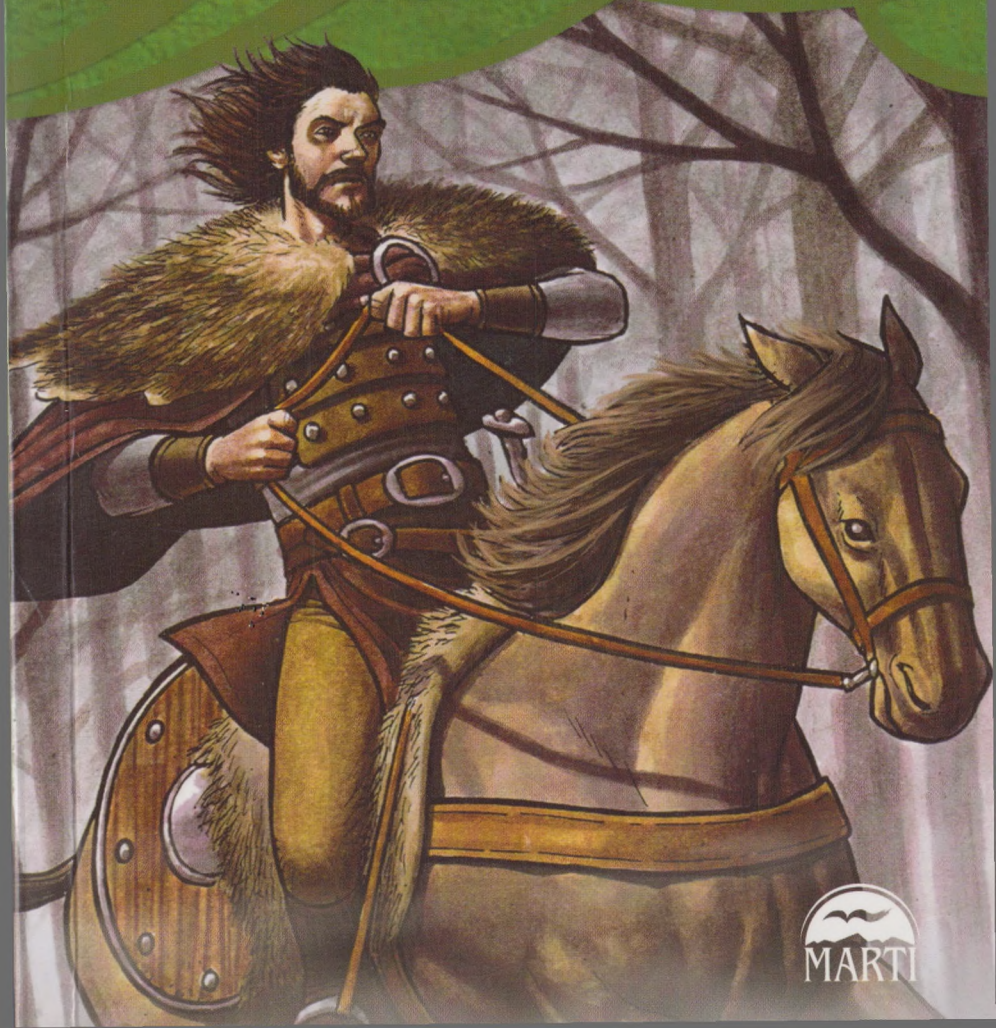

Beowulf, Grendel ve Ejderha

Mick Gowar

MARTI

4. ve 5. sınıflar için

4. ve 5.
sınıflar için

Beowulf, Grendel ve Ejderha'da
Kahraman Beowulf, insanları
kurtarmak ve zafer kazanmak için
canavarlar ve ejderhalarla savaşır!

Bu öykü, en eski İngiliz
öykülerinden birinin aksiyon
dolu yeni bir anlatımıdır.

Cesur savaşçılarının ve
intikamın öyküsüdür.

Çocuk ve eğitim üzerine yapılan araştırmalar, ilk okuduğumuz kitapların **okuma** ya da **okumama** alışkanlığının temelini oluşturduğunu ortaya çıkarmıştır. Kolay anlaşılabilir, okumayı keyifli bir oyun haline getiren, soyut düşünmeye ve hayal gücüne katkıda bulunan kitaplar okuma alışkanlığının temelini sağlamlaştırırken; çocukların yaşlarına uygun olmayan bir anlatıma sahip, hayal güçlerini geliştirmelerine katkı sağlamayan kitaplara yönlendirilmesi de okumama alışkanlığına yol açmaktadır. Bu araştırmanın sonuçlarından yola çıkarak, okuma eylemini hem kalıcı hem de eğlenceli bir alışkanlık haline getirmeyi amaçlayan bu seri, 150 kitap ve 4 ayrı okuma seviyesinden oluşmaktadır.

Pedagog Ayşen Oy tarafından çocuk ve ruh sağlığı gelişimi açısından
uygulanan ve geliştirilmiştir.

facebook.com/martiyayinlari
twitter.com/martiyayinlari
instagram.com/martiyayinlari

ISBN 978-605-348-668-8

0413126

Okumadan Önce

- Başlığa ve arka kapaktaki kitap tanıtım yazısına göz atın. Sizce bu, ne tür bir öyküdür? Beowulf ne tip bir karakterdir?
- Sayfa 2'deki Mick Gowa'ın tanıtım yazısını okuyun. Sizce bu kadar eski bir hikâye, günümüzde de okunmaya değercek kadar ilginç olabilir mi?

Okumadan Sonra

- Öykü size çok mu eski geldi, yoksa okuduğunuz diğer aksiyon öykülerine benziyor muydu?
- Grendel, annesi ya da ejderhaya acıdığınız bir durum oldu mu?

Kısa Test

1. Beowulf, Hrothgar'ın Grendel'la ilgili sorunları nereden duyuyor?
A) Bir mesajcı aracılığıyla
B) Twitter'dan
C) Öykü anlatıcısı Skald'dan
2. Ejderhayı kim öldürdü?
3. Üç canavarın da insanlara saldırmak için sebepleri aynıydı. Bu sebep neydi?

Okumaya Devam

- Andy Blackford tarafından yazılan *Ejderha Öyküleri*.

Cevaplar için arka kapağın içine göz atın!

Beowulf, Grendel ve Ejderha

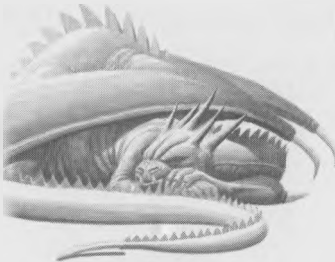
İngiltere'den bir efsane

Mick Gowar

Resimleyen
Paul McCaffrey

İÇİNDEKİLER

Bölüm 1: Kral Hrothgar	3
Bölüm 2: Grendel	11
Bölüm 3: Beowulf dövüşüyor	19
Bölüm 4: Ejderha ve hazinesi	34
Bölüm 5: Demir kalkan	45
Bölüm 6: Ölmek var, dönmek yok	49
Bölüm 7: Wiglaf	61

Sevgili Okurlar,

Beowulf, İngilizce yazılmış en eski epik şiidir. Aslında bu şiir, altıncı yüzyılda yaşamış olduğu sanılan, İskandinav bir kahramana ait efsanedir. Öykü ilk önce yazıya geçirilmemiştir. Zengin lordların ya da kralların saraylarında, savaşçıların dinlediği ve öykü anlatıcılar tarafından anlatılan bir efsane olmuştur. İlk önce Saksonya Kralı Raedwald'a anlatıldığı düşünölmektedir. Bu kralın batık gemisi, daha sonra Suffolk'taki Sutton Hoo'da bulunmuştur.

Yüzlerce yıl sonra iki keşiş, bu hikâyeyi yazıya dökmüştür. Bu da benim efsaneyi kendi bakış açımıyla, yeniden anlattığım bir öyküdür.

Umarım hoşunuza gider.

Mick Gower

Bölüm 1

Kral Hrothgar

 Benim adım, Skald. Harika bir şair ve öykü anlatıcısıyım. Size anlatacağım bir öyküm var. Korkunç canavarlarla ilgili bir öykü bu. Ölümcül ejderhalarla ilgili bir öykü. Aynı zamanda krallar ve savaşçılarla ilgili de bir efsane. Şimdiye dek yaşamış en büyük kahramanın hikâyesi: Beowulf isimli bir adam.

Yaklaşın. Ateşe bir odun daha atın. Bırakın alevler iyice parlasın. Dinleyin...

Uzun uzun yıllar önce, Hrothgar* isimli bir kral varmış. Kral, Danimarka'da yani kuzeyin uzak bir bölgesinde yaşamış. Hrothgar, muhteşem bir kral ve korkusuz bir savaşçıymış. Sadece bir kılıç, bir mızrak ya da tek bir baltayla dövüşebilirmiş. Hrothgar'dan daha üstün başka bir savaşçı yokmuş. O hiç kimseden korkmazmış.

* Hrothgar'ın okunuşu, Hırotgar'tır.

İlkbahar gelince kışın yağan karların hepsi erimiş. Kahverengi topraktan, minik ve beyaz hodan çiçekleri fişkırmaya başlamış. Hrothgar, adamlarına savaşa gireceklerini, mızrakları için yeni dallar kesmelerini söylemiş. Miğferlerini parlatıp kalkanlarını tamir etmelerini emretmiş.

Ağaçlardaki tohumlar çiçek açar açmaz, Hrothgar ve adamları savaşa girmek üzere yola koyulmuşlar.

Kasaba ve köylere saldırmışlar. Hrothgar ve adamları, pek çok ganimet elde etmişler. Erkeklerden kılıç ve baltalarını, kadınlardan ise yüzük ve bileziklerini almışlar.

Pek çok erkek Hrothgar'ın savaşçılarından biri olmayı istemiş; çünkü Hrothgar elde ettiği tüm ganimeti, askerleriyle paylaşmış. Her savaştan sonra, adamlarına hediyeler dağıtırmış.

“Sana bir yüzük, sana bir bilezik, sana gümüş bir kupa...”

Eğer bir savaşçı çok cesurca dövüşürse Hrothgar ona özel bir hediye verirmiş. Kabzası değerli taşlarla işlenmiş bir kılıç ya da onu savaşırken emniyette tutacak örme zincir bir zırh gibi.

Hrothgar'ın ordusuna gittikçe daha çok kişi katılmaya başlamış hatta sonunda savaşacak hiç kimse kalmamış. Çünkü herkes ordudaymış.

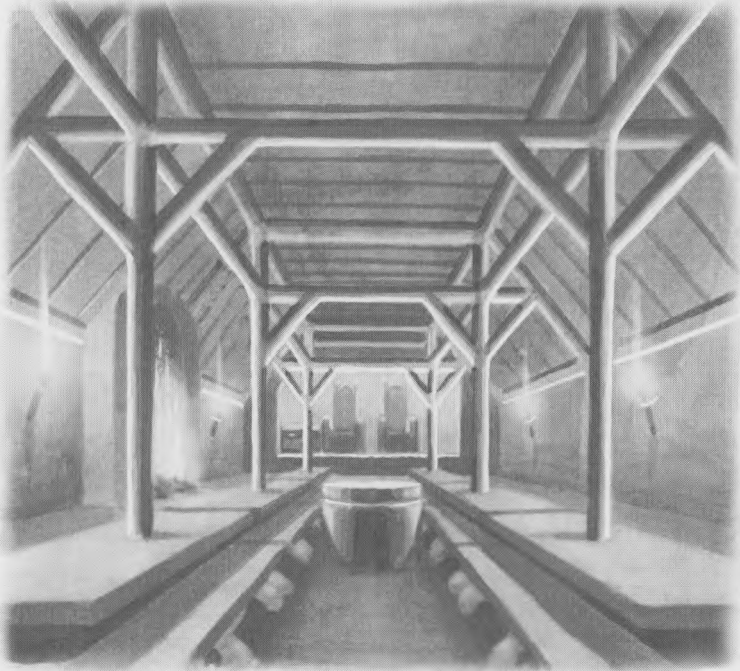
“Bir saray yaptıracam!” demiş Hrothgar. “İçinde tüm savaşçılarımın ziyafet çekip uyuyabileceği çok geniş bölümler olacak. Şairler buraya gelecek ve öyküler anlatacak. Şarkıcılar gelip şarkılarını söyleyecek. Sarayım, dünyanın en büyük sarayı olacak!”

İnşaat başlamış. Duvarlar üst üste iyice yükselmiş, daha önce hiç kimse bu kadar yüksek bir yapı görmemiş.

Sarayın çatısı altın kaplamaymış. Güneş ışığında yanan alevler gibi parlıyormuş. Sarayın içinde de altınlar varmış. Savaşçıların ranzaları altından yapılmamış ve tabii Kral Hrothgar'ın büyük tahtı da öyle.

Odanın tam ortasında öykü anlatıcı için bir yer, şarkıcı için de başka bir yer varmış.

AçılıŖta, konuklarına, “Sarayıma hoŖ geldiniz!” demiŖ Kral Hrothgar. “Bu gece Ŗölen yapıyoruz ve hepiniz için hediyelerim var!”

Hazine sandığından çıkardığı yüzük ve bilezikleri herkese dağıtmıŖ. SavaŖçılar neŖeyle bađrıŖmıŖ. Ŗarkıcı arpını çalmaya baŖlamıŖ ve Kral Hrothgar ile büyük sarayını anlatan bir Ŗarkı söylemiŖ.

*Hrothgar'ın sarayında hepimiz
güvendeyiz.*

*Altın çatısıyla, dünyanın en güzel yeri.
Daha yüksek duvarları, daha güçlü
kapıları olan başka bir yer yok.*

Hrothgar bizi koruyor.

Korkacak hiçbir Ŗey yok.

*Bu muhteŖem saraya hiç kimse
saldıramaz!*

Fakat şarkıcı yanıliyormuş. Hem de çok yanıliyormuş. Dışarıda bir iblis varmış.

Bölüm 2

Grendel*

Bu iblisin adı, Grendel'miş.

Grendel, kahkaha sesinden nefret edermiş. Arp ve şarkı sesi de diğer nefret ettiği iki şeymiş.

Yüzlerce yıl önce, Grendel'in halkı çok büyük bir yanlış yapmış ve tanrılar tarafından cezalandırılmışlar. Bereketli topraklarda yaşamaları ve avlanmaları yasaklanmış. Deniz kenarında, göl veya güzel balık avlayabilecekleri nehir kenarlarında yaşamaları da yasakmış. Kasaba ve köylerde yaşayamıyorlarmış. İnsanların yanında yaşamak onlara kesinlikle yasakmış.

Bir zamanlar Grendel'in halkı da kadın ve erkeklerden oluşuyormuş. Ama artık durum farklıymış. Yüzyıllar içersinde hepsi birer canavara dönüşmüşler. Boyları uzamış ve giderek daha güçlü olmuşlar ta ki dev gibi oluncaya kadar.

Bir zamanlar tırnaklarının olduğu yerde artık pençeleri varmış. Dişlerinin yerindeyse uzun ve sivri dişler çıkmış.

* *Grendel'in okunuşu, Girendil'dir.*

Grendel'in kendisi bile tek başına, Hrothgar'ın yirmi en iyi savaşçısına bedelmiş. Ve Grendel çok açmış. Ataları cezalandırıldığı için, intikam almak istiyormuş.

Hrothgar'ın büyük sarayında, şarkıcı şarkısını bitirmiş. Tüm yemekler de tükenmiş. Bardaklar ve kupalar boşalmış. Masada sadece birkaç tavuk kemiği kalmış. Artık uyku vakti gelmiş, böylece savaşçıların hepsi yataklarına uzanmış. Meşaleler ve tüm yanan ateşler söndürülmüş ve Hrothgar'ın koca sarayı kısa sürede karanlığa gömülmüş.

ÇATIRT! Büyük kapı kırılarak açılmış. Demir kilitler ve menteşeler parçalanmış. İçeri giren Grendel'miş. Dev Grendel. Canavar Grendel. Savaşçılar bağırışmışlar:

“Bu da ne?”

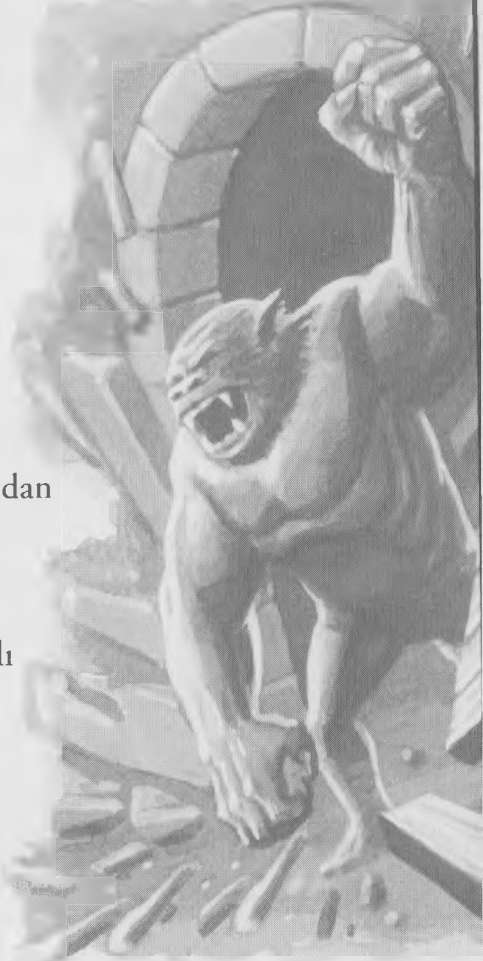
“Kılıcım nerede?”

“Mızrağım nerede?”

“Baltam nerede?”

“Dikkat et!”

Ama artık çok geçmiş. Grendel uyudukları yataklardan, tam otuz savaşçıyı aynı anda çekip sarayın kırık kapısından dışarı fırlatmış. Grendel, dört nala koşan bir attan ve çok hızlı uçan bir şahinden bile daha hızlı bir şekilde etrafta koşmaya başlamış.

Saray inleme sesleriyle yıkılacak gibiymiş. Kadınlar ve çocuklar hıçkırarak ağlıyorlarmış. Grendel, önüne çıkan askerleri savurup atmış. Geriye hiçbir şey kalmamış. Erkekler, ateşin başında taş kesilmiş gibi kalakalmış.

Sonra hepsi birden kılıçlarını bileyip yaylarını sıkmışlar. Silahları hazır bir şekilde siper almışlar.

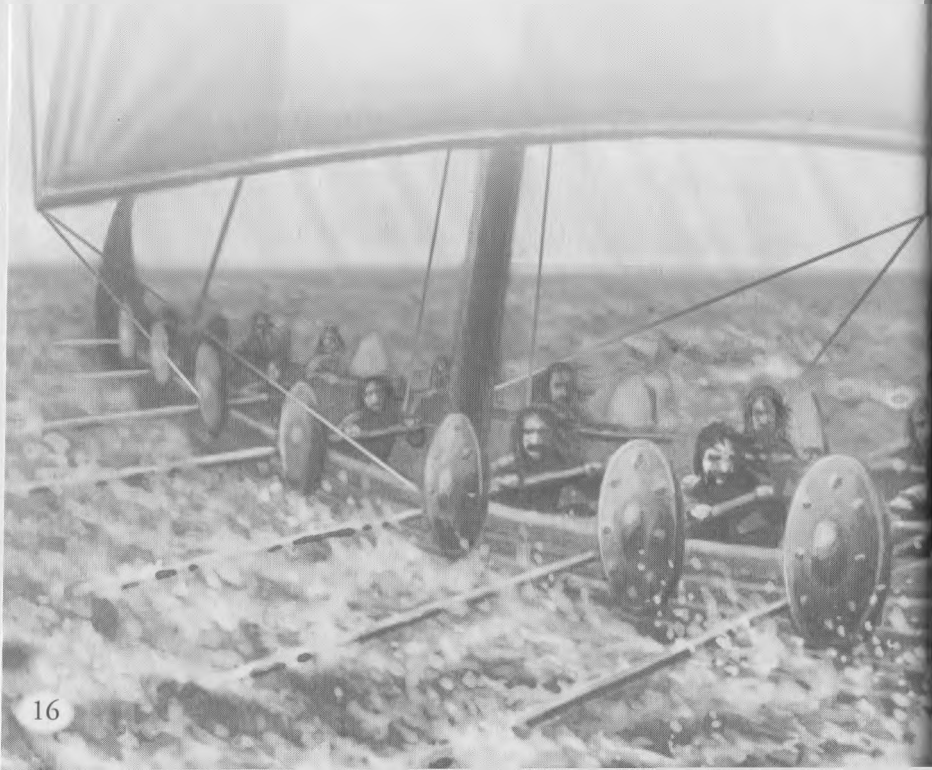
O geceden sonra, Grendel her gece Hrothgar'ın muazzam sarayına gelmiş. Ve her gece aynı şey yaşanmış. On iki uzun yıl boyunca.

Hrothgar'ın savaşçıları, Grendel'in derisini hiçbir şeyin delmediğini artık fark etmişler. Ne bir mızrak, ne bir ok, ne bir kılıç ne de bir bıçak işe yarıyormuş. Grendel, sanki bir sihirle korunuyor gibiymiş, derin ve karanlık bir sihirle...

Benim gibi, öykü anlatanlar ve şairler, saraydan saraya gezdiler. Kuzey topraklarının her yerinde yürüdük biz. Hrothgar'ın kederinin öyküsünü anlattık. Halkının acısına ait şarkılar söyledik. Gotların kralının sarayında söyledim ben de şarkımı. O Kral, Hrothgar'ın eski bir dostuydu. Ve o sarayda bir kahraman, benim şarkımı duydu. O bir savaşçıydı, Gotların prensi Beowulf'tu o. Beowulf, erkeklerin en güçlüsüydü ve savaşçıların en korkusuzu. Bize yardım etmek istedi.

Beowulf geniş ve güçlü bir gemi yaptırdı. On dört savaşçısıyla birlikte, kükreyen denizlere yelken açtı. Tüm gün ve tüm gece boyunca kürek çektiler. Kürekler, tıpkı keskin birer kılıç gibi, dalgaları yardı. Tıpkı bir ok gibi hızla Kral Hrothgar'a yardıma geldiler.

Beowulf ve adamları, gemilerini kıyıya çekti. Hrothgar'ın askerlerinden biri, Gotları alıp kralın yanına götürdü. Beowulf, Kral Hrothgar'ı görünce onu selamlamak için eğildi.

“Ben Gotların prensi Beowulf,” dedi Beowulf. “Duydum ki bir derdiniz varmış, ben de size yardım etmeye geldim.”

Hrothgar durup Beowulf ile on dört adamına baktı. “Askerlerimden hiçbiri o canavarla dövüşemiyor. Sizin sayınız bu kadar azken, bize nasıl yardım edebilirsiniz ki?”

“Benim bir planım var,” dedi Beowulf. “Dinleyin...”

Bölüm 3

Beowulf Dövüşüyor

Güneş batarken Grendel, yaşadığı zehirli gölden gürleyerek çıktı. Yavaş yavaş Hrothgar'ın büyük sarayına doğru yol aldı. Saraya vardığında birden durdu. Bir şeyler farklıydı. Havayı kokladı. Burnuna yeni bir koku gelmişti üstelik kapı da yerde değildi. Tekrar menteşelenmiş ve yerine takılmıştı.

Grendel kapıyı ittirdi fakat kapı açılmadı. Çok güçlü sürgüler açılmasını engelliyordu. Grendel öfkeyle uludu. Kapının köşesini tutup var gücüyle çekti. Tüm sürgüler ve menteşeler patlamıştı. Grendel kapıyı savurduğu gibi saraydan içeri daldı.

Bir asker kılıcını çekmişti. Kılıç, Grendel'in dersinin üzerinden geri sekti. Canavar, askeri tuttuğu yere çarptı.

Ardından bir adam daha belirdi, bu adam Grendel'in şimdiye dek gördüğü en iri ve güçlü adamdı.

Grendel bu askeri de yakalamak için pençeleriyle hamle yaptı fakat adam ondan daha hızlıydı. Grendel'in bileğini tuttu ve kıvırdı. Grendel acıyla haykırdı. Daha önce hiç acı hissetmemişti. Onu incitecek kadar güçlü bir şeyle hiç karşılaşmamıştı. Kolunu çekmeye çalıştı fakat adam çok sıkı tutuyordu. Kolunu bırakmadı. Grendel tuzağa düşmüştü.

Canavar acı içinde inledi. Artık korkmaya başlamıştı. Daha önce korku nedir bilmezdi; çünkü o ana dek onu korkutabilecek kadar cesur hiç kimse karşısına çıkmamıştı.

Grendel bağırdı, kolunu çekmeye çalıştı ve iki büklüm oldu. Adam çok sıkı tutuyordu. Grendel kolunu tüm gücüyle çekti ve bir anda kulakları sağır eden bir çığlık atarak kapıdan kaçtığı gibi, gecenin karanlığına karıştı.

Askerlerden biri fener yakmıştı. Fener ışığının altındaki kişi Beowulf'tu. Elinde Grendel'in kolu vardı. Beowulf, kolu havaya kaldırdı.

“Kazandık!” diye haykırdı. “Hrothgar ve halkı artık güvende!”

O gece, Hrothgar'ın sarayında kocaman bir ateş yakıldı. Bir sürü yemekler yapıldı. Gotlar ve Danimarkalılar beraberce güzel bir ziyafet çektiler. Şarkılar söyleyip hikâyeler anlattılar. Hrothgar, Beowulf ve askerlerine muhteşem hediyeler verdi.

Ziyafetin ardından, Beowulf ve adamları konuklara ayrılan bölümde uykuya çekildiler. Hrothgar'ın askerleri, pelerinlerine sarıldı ve saraydaki yataklarında uykuya daldılar.

Gecenin en karanlık saatinde, kapı kırılarak açılmıştı. Tüm sarayda korkunç bir kükreme sesi duyuldu. Kocaman, canavara benzeyen bir el uzanıp Hrothgar'ın en iyi savaşçısını yatağından aldı. Daha diğer savaşçılar kılıçlarını çekmeden, yaratık ortadan kaybolmuştu.

Bu Grendel değildi. Grendel ölmüştü. Bir canavar bile olsa, Grendel'inki gibi kocaman bir yarayla yaşaması imkânsızdı. Grendel, zehirli gölün dibinde bir yerde ölmüş yatıyordu. Bu canavar, Grendel'in annesiydi. Ve oğlunun intikamını almak için gelmişti.

Şafakta, Beowulf ve adamları atlarına atladılar. Sessizce, canavarın ayak izlerini, zehirli göle kadar takip ettiler. Burunlarına korkunç bir koku geldi. Yeşil suyun etrafındaki kayaların üzerinde dev gibi yılanlar yatıyordu. Hepsi de dillerini çıkarıp tıslamaya başladılar.

Beowulf örme zincir zırhını giyip miğferini taktı. “Bu canavarla dövüşmek için suya girmem gerek,” dedi. Kirli suyun içine dalıverdi.

Beowulf suya dalar dalmaz,
peşinden yılanlar da suya girdi.
Dişleriyle, Beowulf'un örgü zırhını
ısırmaya çalıştılsa da başarılı
olamadılar. Sonra derinlerden
yüze doğru, Grendel'in annesi
yüzerek geldi. Elinde, ucu kıvrılmış
bir hançer vardı. Beowulf'un örgü
zırhına hançeri sapladı fakat demir
örgüler yırtılmadı. Bunun üzerine,
Beowulf'u boynundan yakalayıp
derinlere doğru sürüklemeye
başladı. Pis suyun içinde gittikçe
dibe doğru iniyorlardı.

Beowulf, sel sularının oluşturduğu bir tünele doğru sürükleniyordu. Zehirli suyun derinliklerinde bir mağaranın içine doğru çekilmişti. Canavar, onu kuru zeminin üzerine fırlattı. Her yerde mücevherler ve silahlar vardı. Bunlar onun ve korkunç oğlunun aldıkları şeylerdi. Ve hazine yığının yanında, Grendel'in cesedi yatıyordu.

Grendel'in annesi, Beowulf'un zırhına pençelerini geçirerek öfkeyle hırladı. Beowulf hançerini çekmişti. Onu, canavara saptlamaya çalıştıysa da yaratığın derisi sihirle korunduğu için insan yapımı hiçbir silah onu yaralayamıyordu.

Canavar, Beowulf'u yere fırlattı ve üstüne basıp ezmeye çalıştı. Miğferini parçalamak için uğraştı.

Beowulf başını, canavarın pençelerinden korudu. Grendel'in cesedinin hemen yanındaki dev kılıç dikkatini çekmişti. Bu kılıç o kadar büyüktü ki, kesinlikle canavarlar tarafından yapılmış olmalıydı. Beowulf son gücüyle, canavarın pençelerinden kurtuldu ve kılıcı kaptığı gibi havada savurdu.

O eski ve derin büyü, bir devin kılıcına karşı işlemiyordu. Grendel'in annesi öldü ve korkunç oğlunun cesedinin yanına devriliverdi.

Bu, Grendel ile annesinin sonu olmuştu. O günden sonra Hrothgar'ın sarayına başka hiçbir canavar uğramadı. Savaşçılar, huzur içinde ziyafet çektiler. Öykücüler, öykülerini anlatmayı sürdürdü. Şarkıcı ise şarkılarını söyledi. Artık geceyi yaran hiçbir canavar yoktu. Beowulf ve adamlarının gitme vakti gelmişti.

Armağanlarını alıp gemilerine yüklediler. Sonra da gemiyle, köpüklü denize açıldılar. Kürekleri denizi tıpkı bir kılıç gibi yarıyordu. Kayaları geçer geçmez, kaptan yelkenleri açtırdı. Ejderha başı, dalgaların önünde salınıyordu. Hepsi birlikte, gemilerini, Got diyarına geri götürdüler.

Bölüm 4

Ejderha ve Hazinesi

Sessizce dinleyin. Şarkım bu kadar değil. Henüz sona ermedi. Size daha ejderhadan söz etmedim.

Ejderhalar tuhaf ve çirkin yaratıklardır. Tüm hayvanların en güçlüsü onlardır ve de kiskancı!

Bir zamanlar çok eski ve antik bir insan ırkı varmış. Bin yıl önce burada, Got ülkesinde yaşarlarmış. Bir savaş olmuş ve ardından da bir veba salgını. Bir kişi dışında herkes ölmüş.

Bu kişinin halkı zengin insanlarmış. Kral ve kraliçeleri, altın tabaklardan yemek yermiş. Tabii bütün savaşıları da öyle. Altın sürahilerden doldurulan içkileri, yine altın olan bardaklarından içermiş. Koca saraylarının her tarafında asılı duran bayrak ve flamalar hep som altından yapılmamış. Bu altın o kadar kaliteliymiş ki, bir kumaş kadar inceymiş. Saf altından bir kumaş.

Hazineleri, tüm dünyadaki en büyük hazineymiş. Fakat bu bile, onları kurtarmaya yetmemiş. Çünkü altın, düşmanlarınızı öldürmez veya hastalandığınızda sizi iyileştiremez.

Bu insanlardan geriye sadece tek bir kişi hayatta kalmış. Bu tek adam, halkının tüm hazinesini saklamış. Bu hazineyi bir mağaranın derinliklerindeki kral mezarlığına gizlemiş. Burada halkının gelmiş geçmiş tüm krallarının mezarı varmış. Tüm hazineyi tek tek bu mağaranın içine sürükleyip taşımış.

Yüzlerce yıl boyunca, hazineye hiç kimse el sürmemiş. Derken bir gün, çok korkunç bir ejderha mağaranın üzerinden uçarak geçiyormuş. Mağaranın içinden yansıyan bir altının ışığı, yaratığın gözüne çarpmış. Ejderha yavaşça aşağı doğru süzölmüş ve uzun, kırmızı diliyle havayı tatmış. Havada altın tadı varmış.

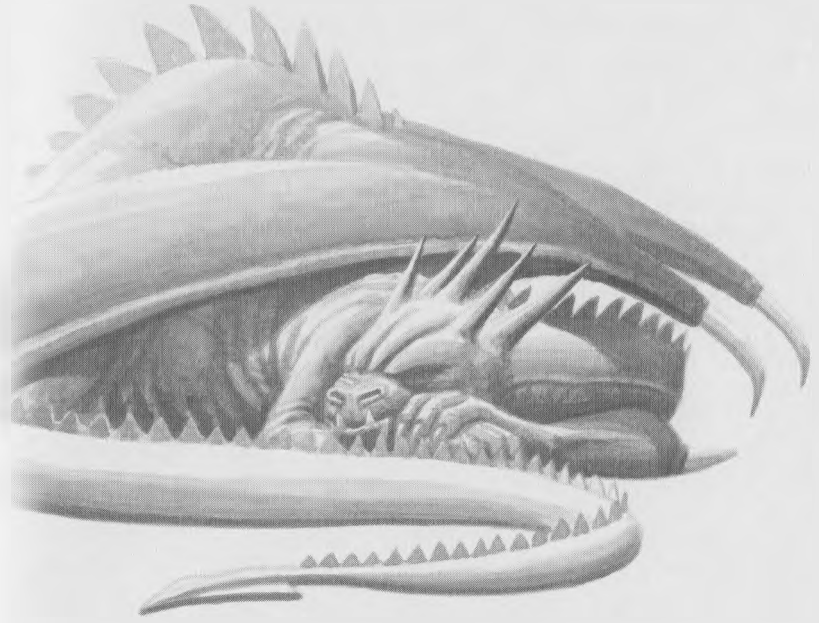
Ejderha bu tadı ve altın kokusunu takip etmiş. Bunun sonucunda kral mezarlarına ve hazinenin bulunduğu yere ulaşmış. Bir altın tepesinin üzerine kıvrılıp uyumaya başlamış.

Uyumuş.

Uyumuş.

Yüzlerce yıl uyumuş. Hiçbir şey onu uyandıramamış. Got ülkesinde sürüp giden savaşların sesini bile duymamış. Beowulf'un taç giydiği kraliyet kutlamalarından bile haberi olmamış (oysa bir hafta boyunca her yerde şarkılar söylenip durmuş).

Kral Beowulf, elli yıl Got ülkesini yönetmiş ve ejderha bu süre boyunca da uyumaya devam etmiş.

Ardından bir gün, zalim efendisinden kaçan bir köle bu mağaraya gizlenmiş.

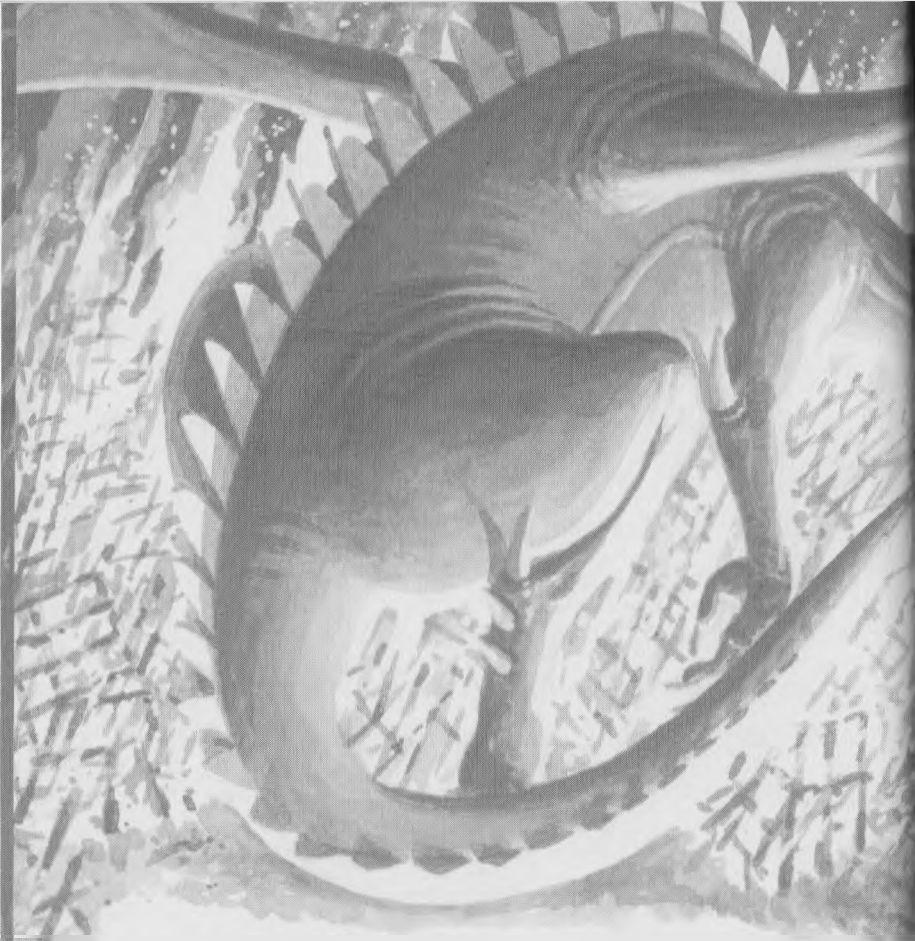
Sahibinin öfkesi geçsin diye beklerken, mağaranın derinliklerindeki altın yığınınını görmüş. Parıltıyı takip etmiş. Böylece altın tabaklar, çanaklar ve kaşıklarla dolu hazine yığınınına ulaşmış. Eğilip altın bir kadeh almış. O sırada bir şey kıpırdamış. Bir şey homurdanmış. Bir şey uyanmış. Bir şey kükremiş.

Köle, arkasına bile bakmadan hemen oradan kaçmış. Türbeden çıkıp doğruca ormana koşmuş.

Türbenin karanlık ve derin köşesindeki ejderha ise bir şeyin eksik olduğunu fark etmiş. Bir şey çalınmış ve o bunu biliyormuş. Evet, belki de çok küçük bir şeymiş ama ejderha bunu fark etmiş.

Ejderha, kayıp kadehi bulmak için altın yığınlarını karıştırmaya başlamış. Mağaranın altını üstüne getirmiş. Her yeri aramış. Fakat kadeh yokmuş.

Ejderha çok üzülmüş. Bu üzüntü giderek öfkeye dönüşmeye başlamış. Öfkesi de giderek hiddetlenmiş.

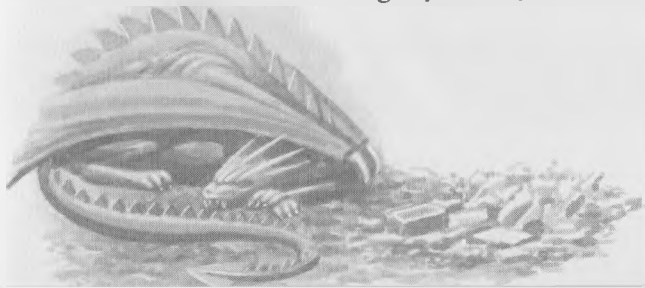

Gece olduğunda, gözü dönmüş ejderha havalanıp en yakın köyün üzerinde uçmaya başlamış. Her tarafa kavurucu alevler saçan nefesini üflüyormuş. Kulübeleri yakmış, lordların şatolarını yakmış, ürünleri yakmış, tarlaları ve çitleri yakmış. Her şey yanıp küle dönmüş.

Fakat ejderhanın öfkesi yine dinmemiş. Bir köy onun için yeterli değilmiş. Bir sonraki köye uçmuş ve bir sonraki ve bir sonrakine... Gittiği her köyü yakmış.

Ejderha, ancak güneş yükselince durmuş. Evine, mağaraya geri dönmüş. Altın rengi gün ışığı parlayınca ejderha da hazinesinin üzerine kıvrılıp yatmış. Uyumaya çalışmış fakat uyuyamamış. Kocaman, kırmızı gözlerini kapattığında gözünün önüne, kayıp kadeh geliyormuş.

Bölüm 5

Demir Kalkan

Köle, krala gidip kendini yere atmış.

“Beni affedin majesteleri,” diye yalvarmış. “Ben yoksul bir adamım. Kadehi gördüm ve aldım. Onun bir ejderhanın hazinesine ait olduğunu bilmiyordum.”

Beowulf başını sallayıp derin bir iç çekmiş. Kendisi elli yıldır Gotların kralıymış. Pek çok savaşta askerlerine önderlik etmiş. Girdiği mücadelelerin sayısı, anımsayamayacak kadar çokmuş; fakat şimdiye dek bu ejderhanın yarattığı yıkım kadar korkunç bir felaketi hiç görmemiş. Alevler, ölümcül yağmurlar gibi gökyüzünden yağıyormuş.

“Beni, ejderhanın gizlendiği yere götürmen gerek,” demiş Beowulf. “Ben kralım, bu yüzden halkım için bunu yapmalıyım. Yarın ejderhayı öldüreceğim. Şimdi git!”

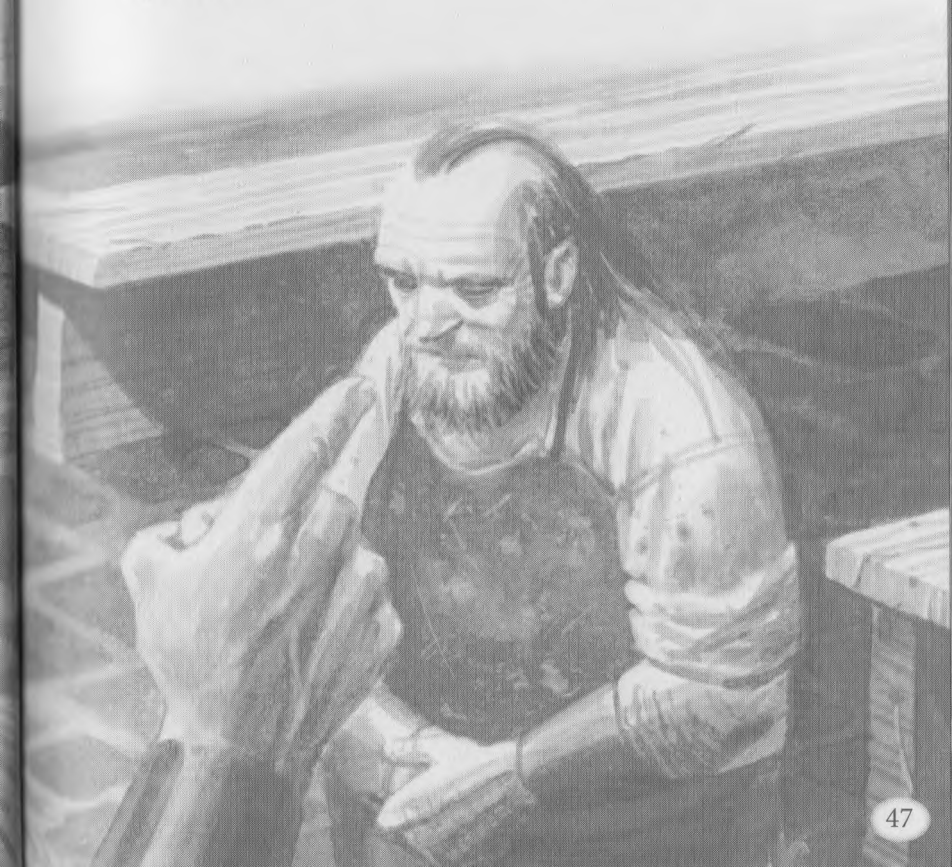
Köle, eğile eğile geriye doğru yürüyerek büyük saraydan çıkmış. “Teşekkür ederim majesteleri. Tanrı sizi korusun efendim.”

Beowulf, demirci ustasını çağırmış. Bu adam, Got ülkesindeki en yetenekli demir ustasıymış. Beowulf'un yanına eğilerek girmiş.

“Bana demirden bir kalkan yapmanı istiyorum,” demiş Beowulf. “Bir ejderhayla dövüşmem gerek, alev saçan bir canavarla. Tahta kalkanım yanacaktır ve tabii ben de. Ayrıca bana, bir ejderhanın derisini kesecek kadar güçlü bir kılıç da yap.”

Demirci ustası, saygıyla tekrar eğilmiş. “Tamam majesteleri.”

Beowulf derin bir nefes almış. “Ben yaşlı bir adamım fakat bu yaratıkla dövüşmek zorundayım. Halkımı savunmam gerek.”

“Fakat siz canavar bile öldürdünüz. Grendel’ı ve annesini yani,” demiş demirci başı. “Bir ejderha, Muhteşem Beowulf için çocuk oyuncağı olmalı, öyle değil mi?”

“O elli yıl önceydi,” demiş Beowulf. “O zamanlar gücüme ve kuvvetime güveniyordum ama şimdi bana yapacağın bu kalkana güvenmek zorundayım.”

Bölüm 6

Ölmek var, dönmek yok

Beowulf sislerin içinden geçmiş. Arkasında on bir savaşçısı da varmış. On tanesi sert ve eski savaşçılarmış. On birincisi ise genç Wiglaf'mış. Bu, Wiglaf'ın ilk dövüşü olacaktı.

Köle, onları mağaraya gitmeleri için onlara rehber olmuş. Kumlu fundalıklardan geçmişler. Bataklıkları aşmışlar. Vahşi bir ormana dalmışlar. Sonunda, deniz kenarındaki kayalıklara ulaşmışlar.

Köle mağaranın girişini işaret etmiş. “İşte orası...” Adam korkudan titriyormuş.

Beowulf atından atlamış. Yaşlı bir adam olmasına rağmen, elindeki demir kalkanı tıpkı bir kâğıt parçasıymış gibi, rahatça havaya kaldırmış.

Mağaranın ağzından ince dumanlar yükseliyormuş.

“Dostlarım,” demiş Beowulf. “Elli yıl önce, Dan halkını korkunç canavarlardan kurtardım. Grendel’ı ve annesini öldürdüm. Sonra Got ülkesine geri döndüm ve sizin kralınız oldum. O zamanlar gençtim, fakat artık yaşlandım. Buna rağmen bir başka canavarla daha yüzleşmek zorundayım. Bu canavar Grendel’dan daha korkunç, annesinden daha ölümcül. Onunla tek başıma dövüşmeliyim. Burada bekleyip izleyin. Kimin daha güçlü ve cesur olduğunu görün: Ejderhanın mı, benim mi? İçimizden sadece bir kişi sağ kalacak. Ölmek var, dönmek yok.”

Beowulf mağaranın ağzına tek başına yürümüş. Boynuzdan düdüğünü ağzına götürmüş. Kayalara çarparak yankı yapan üç ıslık sesi üflemiş. Mağaranın derinliklerinden bir yerden, kükreme sesi duyulmuş. Yer, korkunç bir deprem oluyormuş gibi sarsılmaya başlamış.

“Yaratık!” diye bağırılmış Beowulf. “Ben, Gotların Kralı Beowulf, sana sesleniyorum. Seni dövüşmeye çağırıyorum. Sen benim halkımı öldürdün. Onların tarlalarını, evlerini yaktın. Kasaba ve köylerini yerle bir ettin. Ben onların kralıyım. Onları korumak zorundayım. Sen ve ben savaşmalıyız. Bu savaşın sonunda sadece birimiz sağ kalacağız. Koca ejderha, benimle dövüşecek misin?”

Cevap olarak bir kükreme sesi gelmiş. Mağaranın ağzına doğru bir alev topu yükselmiş. Beowulf büyük demir kalkanının ardına saklanmış, böylece alevler etrafından geçip gitmiş. Sonra, mağaranın ağzında ejderha görünmüş. Koca yaratık, ölüm saçan aleviyle gelmiş.

Savaşçuların atları huysuzlanmış. Alevlerin ışığı gözlerini almış, hepsi oldukları yerde atlayıp sıçramaya başlamışlar.

Beowulf, kalkanını başının üzerine kaldırmış, böylece alevler ona dokunmamış. Kılıcını çekmiş. Büyük ve keskin savaş aletini havaya kaldırmış. Hızla ejderhanın pullu boynuna saplayıvermiş.

Kılıç, demir kadar güçlü pulların üzerinden sekmiş. Ejderha kükremiş. Başını zafer edasıyla kaldırıp alevler saçmaya ve Beowulf'a erimiş zehir püskürtmeye başlamış.

Atlar korkuyla kişneyip dörtnala kaçmışlar.

On bir savařçı da alevin korkunç sıcıađını hissedebiliyormuř. Kaynayan zehrin kokusunu duyabiliyorlarmıř. On savařçı, krallarının zehirlendiđini dűřünműř.

“Böylesi bir canavarla hiç kimse dövűřüp sađ kalamaz.”

“Muhteşem Beowulf bile.”

“O bizim kralımız... fakat bugün ölüm günüyműř.”

“Onun ölüm günü, bizim değil!”

Korkuları, tıpkı atlarının korkusu gibiymiş.

“Durun!” diye bağırmış Wiglaf. “Nereye gidiyorsunuz? Liderimiz, kralımız tehlikede. Ona yardım etmeliyiz. O bizim için canını feda etti. Biz de kendi canımızı seve seve onun için feda etmeliyiz.”

Fakat on savaşçı da, kaçan atlarının peşinden ormana koşmuşlar.

Wiglaf tek başına kalmış. İçlerindeki en genç savaşçı o olmasına rağmen, en cesurları da yine oymuş.

Beowulf, ölümcül bir tehlike içindeymiş. Cesur Wiglaf, kralına yardıma koşmuş. Tahta kalkanını kaldırmış ve ejderhaya saplamak için kılıcını çekmiş.

Ejderha dönüp, Wiglaf'a bir alev topu fırlatmış. Kalkanı yanmış. Beowulf, genci çekip kendi demir kalkanının altına saklamış ve tekrar ejderhaya kılıcını saplamış. Koca kılıç, ejderhanın derisine girmemiş, ejderhanın demir kadar güçlü vücudu karşısında kırılmış.

Bu sefer ejderha, Beowulf'un kalkanına saldırmış. Beowulf'u ensesinden yakalamış. Bu sırada Wiglaf, canavarın pembe renkli göbeğini fark etmiş. Kılıcını oraya saplamış. Ejderha, Beowulf'u bırakmış. Başı sağa sola savrulmuş, derin bir nefes almış ama ağzından alevler çıkmamış. Yere düşmüş ve hareketsizce yığılıp kalmış.

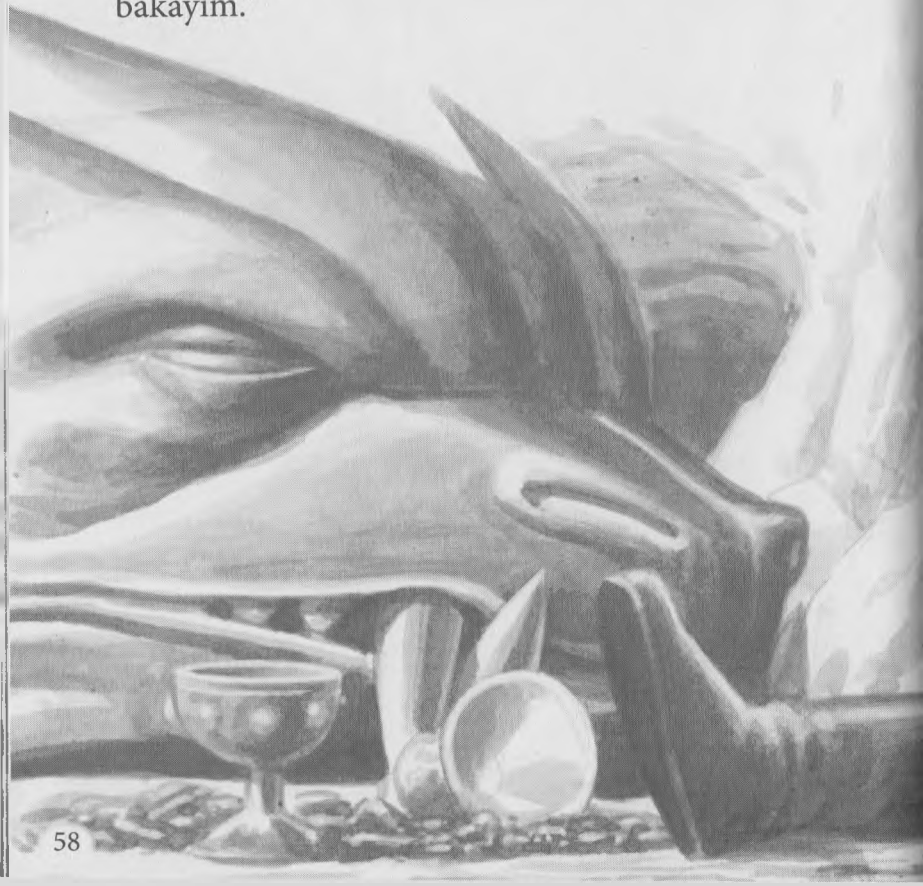
Beowulf da yere kapaklanmış. Boynundaki zehirli yara şişmiş.

“Wiglaf,” diye fısıldamış. “Yaratık öldü mü?”

“Evet, kralım,” diye cevap vermiş oğlan.

“Beraberce onu yok ettik.”

“Güzel,” diye iç çekmiş Beowulf. “Halkım bu gece rahat uyuyacak. Ayrıca muhteşem hazineleri de olacak. Wiglaf, hayatım neredeyse sona ermek üzere. Yardım et de kazandığım şu hazineye bir bakayım.”

Genç savaşçı, karanlık mağaraya doğru koşmuş, gördükleri başını döndürmüş. Her yer öbek öbek altın ve mücevher tepecikleriyle doluymuş. Wiglaf, kucağına bir sürü altın yüzük ve kolye almış. Her iki eline de değerli taşlarla bezenmiş iki altın kadeh alıp Beowulf'un yattığı yere geri dönmüş.

“Hazineyi yere koy,” diye iç çekmiş Beowulf.
“Sana bir şey vereceğim Wiglaf. Sen ailemden
geriye kalan tek kişisin. Yanıma diz çök.” Beowulf
boynundaki büyük altın tasmayı çıkarmış ve son
gücünü onu Wiglaf’ın boynuna takmış.

“Miğferimi ve demir zırhımı da al,” diye
fısıldamış. “Sen en cesur ve en iyi savaşçısın.
Onlarla cesurca savaş Wiglaf..”

Ve muhteşem kral Beowulf oracıkta can vermiş.

Bölüm 7

Wiglaf

Wiglaf, Beowulf'un büyük boynuz düdüğünü almış. Kayalarda yankı yapan üç ıslık çalmış. On savaşçı, yavaşça saklandıkları yerden çıkmışlar.

Wiglaf, krallarının cesedinin yanı başında duruyormuş. Savaşçılar, onun yüzüne bakamıyorlarmış bile. Hem utançtan hem de kahramanları Beowulf'u kaybetmenin acısından ağlıyorlarmış.

Wiglaf, boynundaki büyük altın tasmaya dokunmuş.

“Size ihtiyacı olduğunda, kralınızı yalnız bıraktınız,” demiş. “Savaşmanız gerekirken kaçtınız. Ben elimden geldiğince cesur şekilde dövüştüm ama yapayalınızım ve kralların en iyisi olan Beowulf’u tek başıma kurtaramadım.

Büyük Beowulf, size bir sürü hediye verdi ama ben onları geri alıyorum. Tüm topraklarınızı ve altınlarınızı kaybedeceksiniz. Bir zamanlar Beowulf’un yaptırdığı o büyük sarayı da terk edeceksiniz. Got ülkesinden utanç içinde çıkacaksınız. Her kral, her prens ve her komutan bu utancınızı duyacak. Hiç kimse sizin arkadaşınız olmayacak. Hiçbir kral, size ev vermeyecek. Hiçbir kral, sizi hediyelere boğmayacak.”

Wiglaf, kralının cesedinin yanında, hava kararınca kadar oturmuş. O süre zarfında, kötü haber Beowulf'un sarayına da ulaşmış. Adamları gelip Kral Beowulf'un cesedini evine götürmek için Wiglaf'a yardım etmişler.

Ertesi gün cenaze töreni, muhteşem bir odun yığını inşa edilmiş. Dallara Beowulf'ın miğferleri, zırhları ve silahları asılmış. Sonra ateş yakılmış ve Beowulf'un cansız bedeni alevlere teslim edilmiş.

Ateş söndüğünde, geride bir dağ yığını kadar kül kalmış. Bu, Beowulf tepeciğiymiş. Yüksekte, denize doğru bakıyormuş; böylece bir daha hiç kimse, Got Kralı, muhteşem kahraman Beowulf'u unutmayacakmış.

MARTI YAYINCILIK

Martı Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti. Maltepe Mh. Davutpaşa Cd.

Yılanlı Ayazma Sk. No: 8 Zeytinburnu/İstanbul

Tel: 0 212 483 27 37 - 483 43 13 Faks: 0 212 483 27 38

www.martiyayinlari.com info@martiyayinlari.com

Beowulf, Grendel ve Ejderha

1. Baskı: Ekim 2016

ISBN: 978-605-348-668-8

Yayınevi Sertifika No: 12330

Copyright©MICK GOWAR

Illustrations©PAUL MCCAFFREY

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Oxford University Press aracılığıyla

Martı Yayın Dağ. San. Tic. Ltd. Şti.'ne aittir.

Yayınevinden izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz,
hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Orijinal Adı: Beowulf, Grendel and the Dragon

Yayın Yönetmeni: Şahin Güç

Çeviri: Çiğdem Köfünçü

Editör: Gamze Tuncel Demir

Redaksiyon: Zerrin Özalp Öztarhan

Pedagojik Danışman: Ayşen Oy

Kapak Tasarımı: Paul McCaffrey

Uygulama: Merve Yılmaz

Baskı

Ezgi Mat. Tek. Pors. İnş. San. Tic. Ltd. Şti.

Matbaa Sertifika No: 12142

Sanayi Cad. Altay Sok. No: 14

Çobançeşme-Yenibosna/İstanbul

Tel: 0 212 452 23 02

Kısa Testin Cevapları

1. C

2. Wıglaf

3. Hepsi intikam istemiştir: Grendel, halkının cezalandırılması

yüzünden intikam almak istedi. Grendel'in annesi, oğlun

öldürüldüğü için intikam istedi. Ejderha ise altın kadehi galındığı

için intikam almak istedi.